

Η υπογεννητικότητα

Γήρανση του ελληνικού πληθυσμού και η επίδραση στους Ολυμπιακούς Αγώνες

Αντ. Σ. Σαλμανίδης

Αμ. Καθηγητής –
Δ/ντής Μ/Γ Κλινικής Ευαγγελισμού

Στη μελέτη αυτή τονίζεται ότι στους Ολυμπιακούς Αγώνες αθλούνται παιδιά και νεαρά άτομα και ότι η Ελλάδα με την υπογεννητικότητα και τη γήρανση του ελληνικού πληθυσμού θα παρουσιάσει σοβαρότατα προβλήματα εκτός εάν αντιμετωπίσει με σοβαρότητα το δημογραφικό της πρόβλημα.

Η Ελλάδα το 1931 με πληθυσμό 6.500.000 είχε 200.000 γεννήσεις ετησίως. Μετά 60 χρόνια το 1991 με πληθυσμό 10.000.000 οι γεννήσεις ελαττώθηκαν στον απαράδεκτο αριθμό των 98.000 ετησίως. Ο αριθμός των εκτρώσεων στη χώρα μας ετησίως ανέρχεται σε 300.000 περίπου, χωρίς να μπορεί να υπολογιστεί με ακρίβεια, και συνεπώς είναι πολλαπλάσιος από τον αριθμό των γεννήσεων. Οι εκτρώσεις αυτές πέραν της δυσμενούς επιπτώσεως στο δημογραφικό πρόβλημα επιβαρύνουν τη γυναίκα σωματικά και ψυχολογικά. Η νομιμοποίηση των εκτρώσεων οδήγησε σε πολλαπλασιασμό τους, σε όποια χώρα και εάν εφαρμόστηκε. Το ίδιο συνέβη και στην Ελλάδα με αποτέλεσμα την αύξηση της υπογεννητικότητας. Μια Υπουργός δήλωσε ότι η άμβλωση στην Ελλάδα είναι θέμα 15 λεπτών, αφού η γυναίκα βάσει νόμου για να απαλλαγεί από το ανεπιθύμητο έμβρυο δεν χρειάζεται τη συναίνεση του συζύγου ή συντρόφου της, δεν χρειάζεται την αίτηση της ή σχετική γνωμάτευση από ψυχολόγο, ούτε την έγκριση από κηδεμόνα σε περίπτωση ανήλικης εγκύου κοπέλας, όπως συμβαίνει σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες.

Γι' αυτό καλούνται οι μαιευτήρες ως επιστήμονες και πνευματικοί άνθρωποι, αλλά και η Ελληνική Μαιευτική και Γυναικολογική Εταιρεία σε πανελλήνια σταυροφορία για την αύξηση του αριθμού των γεννήσεων και περιορισμό του μεγάλου αριθμού των εκτρώσεων στη χώρα μας για

να συμβάλλουν έτσι θετικά στην αντιμετώπιση του δημογραφικού προβλήματος. Προς τούτο θα πρέπει εμείς οι γυναικολόγοι να συμβουλευόμαστε τις έγκυες γυναίκες να αποφύγουν την έκτρωση. Το αποτέλεσμα στην προσπάθεια αυτή, όταν γίνει με πίστη και ζήλο, είναι ενθαρρυντικό, καθόσον καταλήγει στο να μας δώσει τη χαρά να γεννηθεί ένας νέος άνθρωπος, που διαφορετικά θα κατέληγε σε έκτρωση.

Σημαντικό ρόλο καλείται να παίξει και η έγκυος γυναίκα που αρνείται να προβεί στην έκτρωση, διότι το θεωρεί αυτό δολοφονία του παιδιού της, το οποίο θέλει να ζήσει για να δημιουργήσει ευτυχισμένη πολύτεκνη οικογένεια. Μια τέτοια γυναίκα αποτελεί την τελευταία ελπίδα του έθνους μας καθόσον είναι ένας μικρός Δαβίδ, που με τη δύναμη της ψυχής και την πίστη της νικά τον Γολιάθ και σηκώνει στις πλάτες της το πρόβλημα της υπογεννητικότητας.

Πέραν όμως του δημογραφικού προβλήματος και ποιοτικά τα παιδιά των πολυτέκνων οικογενειών αποδεικνύονται καλύτερα, διότι υπάρχει μεταξύ τους αλληλοβοήθεια, αλληλοσεβασμός και αγάπη, σε σύγκριση με τα μοναχοπαιδιά ή με αυτά που έχουν μόνο έναν αδελφό.

Έχει από ετών διαπιστωθεί ότι στην οικογένεια με ένα παιδί, αυτό γίνεται συνήθως πολυχαϊδεμένο και εγωιστικό. Στην ουσία όμως νιώθει πιο δυστυχισμένο, διότι ακριβώς τα έχει όλα από μικρό. Δεν έχει κανένα λόγο να αγωνισθεί για να αποκτήσει κάτι, αφού του προσφέρονται τα πάντα. Γι' αυτό του λείπει συνήθως η αγωνιστικότητα και η ζωή του είναι πολλές φορές χωρίς ενδιαφέρον. Τουναντίον στην πολύτεκνη οικογένεια τα παιδιά είναι πιο προσαρμοσμένα, συνεργάσιμα μεταξύ τους και επειδή δεν έχουν τα πάντα, εκτιμούν αυτά που έχουν και αγωνίζονται για να

αποκτήσουν αυτά που δεν έχουν. Αγωνίζονται να νικήσουν τη φτώχεια, την ανέχεια και τα εμπόδια που συναντούν, ελπίζοντας σε κάτι καλύτερο.

Πρέπει να τονιστεί εδώ, ότι η Ελλάδα επέζησε της Τουρκοκρατίας, διότι οι ελληνικές οικογένειες κατά 70% ήταν πολύτεκνες. Από πολύτεκνες οικογένειες προέρχονταν όλοι οι ήρωες του 1821. Για παράδειγμα ο Παπαφλέσσας είχε 18 αδέρφια, ο Κολοκοτρώνης 12, όπως και ο Αθανάσιος Διάκος. Ο Σαμουήλ είχε 11 αδέρφια, ο Καποδίστριας 8. Ο Μακρυγιάννης είχε 12 παιδιά, ο Κανάρης 7 και ο Μιαούλης 5. Στους πολύτεκνους αυτούς οφείλεται το ότι δεν ξεκληρίστηκε το γένος των Ελλήνων κατά τις γενοκτονίες, στις οποίες προέβαιναν οι Τούρκοι, άλλοτε με σφαγές και άλλοτε με παιδομαζώματα. Επίσης το 1940 οι πολύτεκνες οικογένειες που αποτελούσαν το 40% του ελληνικού πληθυσμού, ήταν εκείνες που κυρίως αγωνίζονταν για την ελευθερία όλων των λαών και προκάλεσαν τον παγκόσμιο θαυμασμό. Θα μπορούσαν όμως οι πολύτεκνες οικογένειες να ανορθώσουν και πάλι το ανάστημά τους για να διασώσουν την Ελλάδα από κινδύνους και να τη δοξάσουν αν χρειασθεί, τη στιγμή που αυτές έχουν συρρικνωθεί και αποτελούν μόλις το 3%; Η απάντηση δυστυχώς είναι αρνητική. Η πολύτεκνη οικογένεια κρατά με πολύ σεβασμό την εντολή του Θεού «αυξάνεσθε και πληθύνεσθε και πληρώσατε την γη».

Η πολύτεκνη οικογένεια πρέπει να θεωρηθεί ως ένα θαύμα, που αν επανέλθει στην ελληνική κοινωνία θα μας σώσει. Αυτό διότι παρόλο που υπάρχουν πολλά προβλήματα στην ελληνική κοινωνία, όπως το οικονομικό, το Μακεδονικό, το Κυπριακό, το Βορειοηπειρωτικό κ.ά. όλοι συμφωνούμε πως το σπουδαιότερο απ' όλα είναι το δημογραφικό πρόβλημα, με την μεγάλη υπογεννητικότητα που παρατηρείται στην Ελλάδα, Η Ελλάδα γηράσκει και πεθαίνει δίχως να ανανεώνεται. Παρότι κάθε χρόνο γιορτάζουμε την ημέρα της μητέρας και του παιδιού αδιαφορούμε για την ηρωική πολύτεκνη οικογένεια, που καίτοι είναι η μοναδική ελπίδα του έθνους μας, ωστόσο την περιγελούμε για τη δήθεν ανοησία και ασυνειδησία της ν' αραδιάζει παιδιά.

Συνεπώς τεράστιες διαστάσεις παίρνει το δημογραφικό πρόβλημα στην Ελλάδα, διότι λιγοστεύουμε επικίνδυνα. Η αυξανόμενη υπογεννητικότητα σε σχέση με τη μεγεθυνόμενη γήρανση του πληθυσμού απειλούν τα θεμέλια του έθνους.

Το 1975 ο δείκτης γονιμότητας ήταν 2,34 και έπεσε στο 2,1 το 1980, στο 1,4 το 1990 και στο 1,1 το 1994. Για να διατηρηθεί όμως ο πληθυσμός σε σταθερά επίπεδα θα πρέπει σε κάθε γυναίκα ν' αντιστοιχούν 2,1 παιδιά. Δηλαδή οι 100 γυναίκες να γεννούν 210 παιδιά. Σε μελέτη της Ακαδημίας Αθηνών τονίστηκε ότι: «Η Ελλάς γηράσκει διότι 50.000 κάθε χρόνο (1987) λιγότεροι νέοι υπάρχουν και 1.012.000 περισσότεροι ηλικιωμένοι (1951 – 1957). Η Ελλάδα παρουσιάζει μεγαλύτερη υπογεννητικότητα και δημογραφική γήρανση ακόμη και από την Ιταλία, Γερμανία, Λουξεμβούργο, Αυστρία, Δανία, Ελβετία, Ολλανδία και Βέλγιο. Όταν λοιπόν η Ακαδημία Αθηνών κρούει τον κώδωνα του κινδύνου, όταν σωματεία ιδιωτικά και μη, όπως και απλοί πολίτες οργανώνουν συνέδρια και δείχνουν ότι έχουν αισθητοποιηθεί, όταν το θέμα απασχολεί την Κυβέρνηση, αλλά ακόμη και τη Βουλή των Ελλήνων, δεν συγχωρείται σε καμιά περίπτωση η αποχή από το πρόβλημα μιας μεγάλης μερίδας ιατρών μαιευτήρων – γυναικολόγων, που ως γνωστό φέρνουν μέρος της ευθύνης αλλά και μπορούν να συμβάλλουν ενεργητικά στην αντιμετώπιση της υπογεννητικότητας.

Ενώ κάθε χρόνο στην Τουρκία γεννιούνται 1.600.000 παιδιά, στην Ελλάδα μόνο 98.000 παιδιά, από τις 140.953, που ήταν το 1981. Δηλαδή επήλθε πτώση κατά 30%. Η υπογεννητικότητα είναι πιο έντονη στην Αθήνα (ιδιαίτερα στους πλουσίους βορειοανατολικούς δήμους, π.χ. Παπάγου – Κηφισιά), τη Θεσσαλία, τα νησιά, και τη Στερεά Ελλάδα. Από έρευνες υπολογίζεται ότι το 2030 η Χώρα μας θα έχει πληθυσμό 8.000.000, ενώ η Αλβανία 16.000.000 και η Τουρκία 100.000.000. Γίνεται απόλυτα κατανοητό τι σημαίνει αυτό για την Ελλάδα, η οποία, ως γνωστό περιβάλλεται από εχθρικές χώρες, που διεκδικούν εδάφη μας και δίοδο στη θάλασσα. Ο πραγματικός συνεπώς κίνδυνος προέρχεται εκ των ένδον, δηλαδή από εμάς τους ίδιους. Πολύ δε μάλλον αφού το 2010 θα έχουμε τους μισούς στρατεύσιμους από αυτούς που είχαμε στα μέσα της δεκαετίας του 50. Τα προβλήματα του πληθυσμού των νέων είναι τόσο θεμελιώδη, που εκδικούνται τρομερά εκείνους που τα αγνοούν (Άλφρεντ Σώβυ). Δυστυχώς ενώ εμείς δεν τα αγνοούμε, ωστόσο τα μεταθέτουμε στο μέλλον. Και το μέλλον έρχεται πριν προλάβουμε να το σκεφθούμε, δήλωνε ο Αϊνστάιν.

Η σταδιακή μείωση της γεννητικότητας-γονιμότητας του ελληνικού πληθυσμού άρχισε κυρίως από το 1981 και μετά.

Στην υπογεννητικότητα συνετέλεσαν πολλοί παράγοντες, μερικοί από τους οποίους είναι:

1. Η μείωση του αριθμού των τελουμένων γάμων σε πανελλήνια κλίμακα. Έτσι ενώ το 1960 – 64 γίνονταν ετησίως 8,73 γάμοι σε 1000 κατοίκους στην τετραετία 1987 – 1990 γίνονταν 5,86 γάμοι ετησίως σε 1000 κατοίκους. Σε αυτό μεγάλο ρόλο παίζουν και οι ελεύθερες σεξουαλικές σχέσεις, που αρχίζουν από πολύ νεαρή ηλικία και αναστέλλουν τον γάμο ή τον διαλύουν και καταστρέφουν τις οικογένειες. Επιπλέον το 1980 στις 100 Ελληνίδες που παντρεύονταν οι 49 γεννούσαν μέσα στον πρώτο χρόνο του γάμου τους και οι περισσότερες από αυτές ήσαν ήδη έγκυες πριν από την ώρα της τελέσεως του γάμου.

2. Η αύξηση του αριθμού των διαζυγίων, που από 5 διαζύγια στους 100 γάμους το 1960 έφθασαν σε 13 το 1980. Στις χώρες της ΕΟΚ, όπως π.χ. τη Δανία, το 47% των γεννήσεων γίνονται εκτός γάμου, ενώ στην Ελλάδα το σύνολο σχεδόν των γεννήσεων γίνεται μέσα στον γάμο.

3. Η αντισύλληψη, οι εκτρώσεις και η ανεπαρκής προστασία της μητρότητας και της παιδικής ηλικίας βοηθούν στην υπογεννητικότητα.

4. Η μετανάστευση του ενός ή και των δύο γονέων σε ξένες χώρες, όπως και η εργασία του ενός μακριά από τον άλλον.

5. Η αστυφιλία, οπότε η Ελλάδα στερείται των εστιών υπεργεννητικότητας των επαρχιών. Είμαστε πρώτοι στην αστικοποίηση στην Ευρώπη αφού ο μισός πληθυσμός μας κατοικεί στην πρωτεύουσα και τη συμπρωτεύουσα. Άλλωστε οι νέοι εγκαταλείπουν τα χωριά τους, πηγαίνουν στις πόλεις και αφήνουν πίσω τους ηλικιωμένους γονείς με αποτέλεσμα η ύπαιθρος να ερημώνει.

6. Η έλλειψη επαρκούς αριθμού βρεφονηπιακών σταθμών.

7. Η ανάπτυξη νέων προτύπων ζωής με την επιθυμία της απόκτησης όσον το δυνατόν περισσότερων καταναλωτικών αγαθών.

8. Η απασχόληση της γυναίκας έξω από το σπίτι.

9. Το υψηλό επίπεδο μόρφωσης με τις φιλοδοξίες για διάκριση, άνοδο και επιτυχία.

10. Η κοινωνική και οικονομική ανασφάλεια των νεαρών ζευγαριών.

11. Οι παλιννοστούντες μετανάστες έχουν

εξομοιωθεί με τα πρότυπα των Ευρωπαίων.

12. Ο μεγάλος αριθμός θανάτων από τροχαία, ναρκωτικά, AIDS, όπως και η αδιαφορία της πολιτείας για ενίσχυση των πολύτεκνων οικογενειών.

13. Κυρίως όμως η απομάκρυνση του ανθρώπου από τον Θεό. Έχει ξεχαστεί η ρήση του Αποστόλου Παύλου «Η γυνή σωθήσεται δια της τεκνογονίας».

Η υπογεννητικότητα και η γήρανση του ελληνικού πληθυσμού δημιουργούν προβλήματα:

1. στην Υγεία,
2. στην Πρόνοια και ασφάλειες,
3. Στην Παιδεία,
4. Στην Εθνική Άμυνα.

Η εθνική άμυνα δεν είναι αποκλειστικά και μόνο τα όπλα. Είναι προ παντός τα χέρια, που τα βραστάζουν και ο νους που τα κατευθύνει. Με τη μείωση όμως του πληθυσμού δυστυχώς μειώνονται και τα δύο. Οι Τούρκοι δηλώνουν: «Οι Έλληνες μας φοβούνται, διότι αυξανόμαστε και πλησιάζουμε τα 100.000.000. Μπορούμε να στείλουμε μερικά εκατομμύρια, όπου είναι ανάγκη να ακούεται η φωνή μας. Μας φοβούνται επειδή είμαστε οι πολλοί και αυτοί είναι ολίγοι». Ο ΟΣΑ τονίζει: «Πληθυσμιακά η Τουρκία αποτελείται από νέους, ενώ η Ελλάδα από γέροντες, με αποτέλεσμα η βαλκανική να μείνει δίχως Έλληνες».

Στον Αθλητισμό και Ολυμπιακούς Αγώνες

Όπως είναι γνωστόν ο αθλητισμός κατά τους Ολυμπιακούς Αγώνες είναι συνυφασμένος με τη νεαρή ηλικία σε όλους τους αιώνες από την ύπαρξή τους. Γήρανση και αθλητισμός κατά τους Ολυμπιακούς Αγώνες δεν έχουν καμιά συσχέτιση και συνάφεια. Μάλιστα, όσο περισσότερα εκατομμύρια νέους έχει ένα κράτος, τόσο περισσότερες πιθανότητες έχει να κερδίσει περισσότερα μετάλλια στους Ολυμπιακούς Αγώνες. Αναφέρομαι στους πιο φημισμένους και σε αυτούς που κέρδισαν στους Ολυμπιακούς Αγώνες τα περισσότερα χρυσά μετάλλια. Αυτοί είναι οι Latinina (9 Χρυσά), Nurmi (9 Χρυσά), Spitz (9 Χρυσά), Lewis (9), Kato (8), Biondi (7), Gerevits (7), Mangiaroti (6), Innis Van Hubert Bel (6) και Nakayama (6).

Οι ανωτέρω συνήθως προέρχονται από πολυπληθείς γνωστές χώρες και οφείλουν τις επιτυχίες τους αποκλειστικά στη νεανική τους ηλικία. Θα πρέπει συνεπώς η Ελλάδα να μεγαλώσει με υπεργεννητικότητα για να έχουμε περισσότε-

ρους Έλληνες νεαρής ηλικίας που να αγωνίζονται στους Ολυμπιακούς Αγώνες. Δυστυχώς στην Ελλάδα συμβαίνει το αντίθετο καθόσον ο πληθυσμός των ηλικιωμένων αυξάνει συνεχώς και η γεννητικότητα ελαττώνεται με αποτέλεσμα οι θάνατοι να είναι περισσότεροι από τις γεννήσεις. Όλα δείχνουν ότι κινδυνεύουμε με αφανισμό σαν κράτος και σαν έθνος. Γι' αυτό πρέπει να ληφθούν μέτρα θεσμικά, νομικά, οικονομικά και δι-οικητικά, που είναι:

1. Σύσταση Εθνικού Συμβουλίου για την πληροφόρηση και διαφώτιση των Ελλήνων για τους κινδύνους που διατρέχει το έθνος από την υπογεννητικότητα.

2. Εισαγωγή του μαθήματος της Δημογραφίας στα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα για κατάρτιση στελεχών προς αντιμετώπιση του δημογραφικού προβλήματος.

3. Ενίσχυση, κυρίως οικονομική, της οικογένειας και περιορισμό του αριθμού των εκτρώσεων με προοπτική τη δημιουργία οικογένειας τουλάχιστον με 3 παιδιά.

4. Ταχύρυθμη εκπαίδευση Βοηθών Μητέρων.

5. Καταπολέμηση της αστυφιλίας.

6. Προβολή της πολύτεκνης οικογένειας ως πρότυπης, από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης και τα σχολικά βιβλία.

7. Αναμόρφωση του επιδόματος για το τρίτο παιδί.

8. Φοροαπαλλαγές και άλλες διευκολύνσεις σε πολύτεκνες οικογένειες.

9. Ίδρυση περισσότερων βρεφονηπιακών σταθμών.

10. Ιατρικές ρυθμίσεις, όπως ενημέρωση για τον Οικογενειακό Προγραμματισμό, σεξουαλική διαπαιδαγώγηση, υποβοηθούμενη αναπαραγωγή κ.ά. Σημειώνεται ότι την ίδια ώρα της προσπάθειας από το στείρο ζευγάρι για απόκτηση, με την υποβοηθούμενη αναπαραγωγή, του πολυπόθητου παιδιού, σε άλλο θάλαμο των νοσηλευτικών αυτών κλινικών νεαρά κορίτσια υποβάλλονται σε έκτρωση με πιθανότητα να μην μπορούν να τεκνοποιήσουν αργότερα και να αναγκασθούν να καταφύγουν σε υποβοηθούμενη αναπαραγωγή.

Γενικά όμως το δημογραφικό πρόβλημα οφεί-

λεται στην κρίση της οικογένειας μέσα στην οποία γεννάται, ανατρέφεται, εκπαιδεύεται και αναπτύσσεται ο άνθρωπος. Επ' αυτού ο Χάξλει αναφέρει: «Δώσε μου καλύτερες οικογένειες και θα σας δώσω λύση στο δημογραφικό πρόβλημα της Ελλάδος». Ο Αβραάμ Λίνκολν έλεγε: «Ό,τι έχω το οφείλω στη μάνα μου». Μια γιαπωνέζικη παροιμία συμπληρώνει: «Ό,τι δεν πρόφθασε να κάνει ο Θεός το άφησε στη γυναίκα» και ο Χέλμπερτ προσθέτει: «Μια καλή μητέρα αξίζει περισσότερο από εκατό δασκάλους».

Συμπερασματικά

1. Η αύξηση της γεννητικότητας και η καταπολέμηση των εκτρώσεων στη χώρα μας είναι επιτακτική εθνική ανάγκη προς αντιμετώπιση του κινδύνου εθνικού αφανισμού, τη στιγμή μάλιστα, που οι γειτονικές χώρες και ιδιαίτερα η Τουρκία αυξάνουν τον πληθυσμό τους ραγδαίως και μας απειλούν.

2. Η συμβουλευτική παρέμβαση του ιατρού στην αποφυγή της έκτρωσης είναι ιδιαίτερα σημαντική.

3. Οι ιατρικοί φορείς σύσσωμοι θα πρέπει να αρχίσουν πανελλήνια σταυροφορία εναντίον των αμβλώσεων και υπέρ των γεννήσεων.

4. Η δημιουργία οικογένειας και μάλιστα πολύτεκνης, όπως παλαιότερα, αποτελεί την πιο πολύτιμη επένδυση που έχουμε να κάνουμε ως Έλληνες για το έθνος μας για να μην το αφήσουμε να σβήσει.

5. Στόχος μας είναι τουλάχιστον το τρίτο παιδί σε κάθε οικογένεια.

6. Υπάρχει δυσμενής και άμεση επίδραση της υπογεννητικότητας και της γήρανσης του ελληνικού πληθυσμού στους Ολυμπιακούς Αγώνες.

7. Αν η κρίση του δημογραφικού προβλήματος δεν αποτελέσει αφετηρία εθνικού αγώνος», όπως δήλωσε ο εθνάρχης Κ. Καραμανλής, τότε ίσως μετά από μερικά χρόνια να γραφεί: «Εδώ έζησε η φυλή των σοφών και των ηρώων, που έδωσε τη σοφία της στον κόσμο, αλλά χάθηκε από την απρονοησία της».

8. Τέλος επιτρέψτε μου να τονίσω για μια ακόμη φορά ότι τα παιδιά μας είναι το μέλλον της Ελλάδας.